

OLJUVINNAN

STATOIL VIL FARA VARISLIGA FRAM

Oljurnin Statoil kennir ábyrgd fyri teimum økjum og londum, har teir bora eftir olju, og vilja gera sítt til, at ávirkanin á nærumhvørvið verður so varislig sum gjørlig. Tað sigur Rúni M. Hansen, stjóri hjá Statoil í Føroyum og Grønlandi

Ingolf S. Olsen

Um olja í stórum nøgdum verður funnin í føroysku undirgrundini, so slepst ikki undan, at tað fær stóra ávirkan á samfelagið á øllum økjum.

Politiskt og mentalt kunnu vit brynja okkum sum frægast, men ferðin og vavið á einari møguligari komandi oljuvinnu liggur fyri ein stór-an part í hondunum á altjóða oljurninum, ið standa fyri leitingini – og framleiðsluni, um teir finna nakað.

Statoil er fyrstøðufelag í báðum boringunum, sum verða gjørdar undir Føroyum í ár, og eru væntanirnar hampuliga góðar. Tað ljóðar, at Statoil brúkar hálva aðru til tvær milliardir krónur á føroyska landgrunninum bara í ár, og undan hesum hevur felagið til samans brúkt eina milliard krónur her.

Váði og vinningur

Føroyingurin Rúni M. Hansen, sum er stjóri hjá norska Statoil í Føroyum og í Grønlandi, hevur ongar viðmerkingar til hesi tølini, men váttar, at talan er um eitt sera stórt og kostnaðarmikið leitiátak, sum verður gjørt á føroyska landgrunni-

num í ár.

- Tað er greitt, at vit høvdu ikki gjørt hetta, um vit ikki høvdu vónir um at finna nakað. Tað hava vit. Men kortini mugu vit vera ógvuliga varin í okkara væntanum, tí um vit hyggja matematiskt upp á tað, so eru sannlíkindini fyri at finna nakað ikki serliga stór. Føroyar eru eitt lutfalsliga nýtt leitiøki, bara nakrir fáir brunnar eru boraðir, og vit hava lítið at halda okkum til av dátum samanbórið við onnur øki, har vit eru virkin. Tí er váðin stórur, sigur Rúni M. Hansen.

Tilsvarandi stórvur verður vinningurin, um norski oljurnisin rakar við olju ella gass, og hendir tað, so verður føroyski búskapurin grundleggjandi broyttur frá dag til dag.

Hetta ásannar Rúni M. Hansen eisini, og hann vissar um, at Statoil eisini kennir ábyrgd av, at tey øki og lond, har felagið er virkið, fáa størst møguligt gagn burtur úr ríkidøminum, samstundis sum at negativu árinini í størst møguligan mun verða avmarkað.

Lykilin er samstarv

- Vit hava ikki ávirkan á, hvussu eitt land búskapar-

Rúni M. Hansen, stjóri hjá Statoil er varin við sínum væntanum til boringarnar á landgrunninum í vár og summar. – Men tað er greitt, at vit høvdu ikki gjørt hetta, um vit ikki høvdu vónir um at finna nakað, sigur hann. Statoilstjórin sigur, at samstarv við lokalsamfeløgini, har felagið virkar, er fortreytin fyri, at tað kann fara virðiliga út aftur, tá oljuævintýrið einaferð er av

liga ber seg at, tá tað knappliga fær stórar inntøkur frá olju ella gassi, men vit leggja stóran dent á at fara varisliga fram, stig fyri stig, har vit hava virksemini. Vit skulu oftast rokna við at verða í hesum samfeløgnum leingi, og fyri okkum hevur tað stóran týðning at verða væl

móttikin. Tí gera vit eisini nógv burtur úr, at lokalsamfeløgini kenna seg væl av, at vit eru har.

- Lykilin til, at hetta skal eydnast, er eitt gott og væl skipað samstarv millum myndugleikar, vinnu og virkandi oljufelagið ella oljufeløgini. Tað er hesum sam-

starvi, vit fyrst fara eftir, tá vit koma inn í eitt nýtt øki. Hetta er eisini fortreytin fyri, at vit kunnu fara virðiliga út aftur, sigur hann.

Eisini tá tað snýr seg um umhvørvi og mentan er Statoil tilvitað um, at teirra hjávera kann hava stóra ávirkan.

Umframt at verða stjóri í Føroyum og Grønlandi hevur Rúni M. Hansen eisini ábyrgdina hjá Statoil fyri virkseminum í øllum tí arktiska økinum, og hann hevur tignarligt sæti í serliga arktiska bólkinum Global Agenda Council on the Arctic hjá altjóða búskapar-

Tjóðveldi vil hava meira til landið

Kolvetnisskattalógin er 15 ára gomul, og tað eru tey, ið halda, at hon er í so lagalig í mun til ógvusliga prís-vøksturin á olju og gassi, ið hevur verið, síðani lógin

varð gjørd. Sostatt hevur Tjóðveldi júst borið eitt uppskot til samtyktar í Løgtingið um at endurskoða oljuskattalógina.

Í uppskotinum verður

víst á, at oljulóggávan varð gjørd, tá oljuprísurin var 18-20 dollarar fyri tunnuna. Síðani er hann fimm-seks faldaður.

Eftir verandi olju-

skattalóg kann samlaði skatturin av avkastinum hjá einum oljufelag í mes-ta lagi vera 57 prosent. Tá er eitt framleiðslugjald á tvey prosent av fram-

leiðsluvirðinum íroknað. Í sínum uppskoti heldur Tjóðveldi verandi støðu vera ónøktandi, tí inntøkurnar til landið eru so tætt tengdar at yvirskoti hjá

framleiðslufeløgnum. Um hetta stendur soleiðis í uppskotinum:

"Samanumtikið er galdandi lóggáva í Føroyum so at siga bert bygd á inn-